

Mě jako člověku nebluegrassovému nepřísluší hodnotit tento žánr, a o to více byste měli brát v úvahu úvodník této rubriky.

A je tu v pořadí už čtvrtá deska Modrotisku. Již samotný název "Dobrá, ale modrá" napovídá, že půjde nejspíš o pokračování desky předchozí. To potvrzuje i úvod první písně, která začíná právě tak, jak končí již dva roky staré album "Krátká, ale dobrá".

Celé album je velmi různorodé a naleznete tu písničky od klasického bluegrassu zpívané v češtině i angličtině přes instrumentálky až po irské balady.

Album bylo pojato na Modrotisk poměrně netradičně. Ke slyšení jsou tu bicí, flétna, ale i tradiční foukací harmonika, na kterou hraje skvělý kytarista, ale i čím dál lepší foukačkář Lubomír Herman, který předvedl co umí v písničce Charlieho McCoye - Harmonica Jones. Mimochodem na této desce se podílelo i několik hostů, což je také změnou oproti deskám minulým.

Modrotisk - Dobrá, ale modrá

Napsal uživatel Zubřík
Úterý, 01 Únor 2000 01:00

Všechny písničky tvoří podle mého názoru celek, ze kterého nevyčnívá ani záporně, ale ani kladně žádná skladba. Musím ale přiznat, že minulá deska se mi líbila víc, myslím si že na ni dokázali kluci z Modrotisku nahrát i tu skvělou atmosféru při nahrávání, zatímco z tohoto alba nic podobného necítím. Na druhou stranu je ale nutno říct, že Modrotisk své kvality stále zlepšuje a instrumentální výkon je preciznější.

Modrotisk si také tradičně neodpustil nějakou tu srandičku. V poslední písničce mne úspěšně nachytali zapracováním zvuku mobilního telefonu do skladby. Přiznám se, že přestože mám jiný druh zvonění, už jsem prohledával kapsy, zdali jsem nesebral v práci omylem telefon kolegův ...

Modrotisk hraje dlouhá léta a na novém albu zůstali na své standardně vysoké úrovni. Za celkem lidových 290,- za CD nebo 190,- za kazetu to určitě stojí za to desku si koupit.